

Pernille Anduin,
Askøgade 12, 4.tv.,
2100 København Ø.

Underbilag 6 A

Indenrigsministeren
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K.

Vedr. valgproceduren ved gårsdagens EF-valg

Jeg skal hermed gøre indsigelse overfor afstemningen på Vognmandsmarkens Skole, valgbord 1, på følgende baggrund:

To synligt åndssvage personer ledsaget af en pædagog (der ikke selv skulle afgive stemme), blev guidet af samme pædagog til valgbordet, hvor de fik taget valgkortet ud af hænderne af pædagogen, der afleverede dem til de valgtilforordnede. Da de 2 åndssvage (samtidigt) blev spurgt om deres fødselsdag, var det pædagogen, der svarede – med besvær og ufuldstændigt, hvorefter de to åndssvage fik trykket en valgseddel i hånden og af pædagogen blev guidede til stemmeboksene.

Jeg mener klart ovenstående er i modstrid med loven om Folketingsvalg (som også folkeafstemninger hører under vedr. proceduren på valgstedet) § 47, hvor »...*vælgeren* på forespørgsel skal...«, og der i tvivlstilfælde skal gives dokumentation for identitet, hvilket i øvrigt heller ikke blev gjort.

Jeg må også stille mig i tvivl om, hvorvidt §§ 49, 50 og 51 er overholdt, idet de to åndssvage ikke på noget tidspunkt selv tilkendegav et ønske om hjælp og pædagogen ikke selv skulle stemme og dermed ikke havde noget at gøre i valglokalet, ligesom det må være et spørgsmål, hvorvidt der er øvet indflydelse på de afgivne stemmer umiddelbart i forbindelse med valget, da der for mig ikke er nogen som helst tvivl om, at de to ikke er i stand til at foretage et teoretisk valg på egen hånd (da de bl.a. ikke selv var i stand til at finde ud af proceduren

eller oplyse egen identitet uden i øvrigt at have fysiske problemer med at tale eller gå). Desuden var det ikke de valgtilforordnede, der hjalp til, men en absolut ikke uvildig person.

Jeg vil desuden gerne have oplyst, hvorledes man sikrer sig, at personalet på institutioner for mentalt handicappede ikke udnytter situationen til via de »indsatte« at afgive flere stemmer, hvilket for mig var tydeligt at den »ledsagende« pædagog gjorde. Det var meget tydeligt, at de to åndssvage var blevet grundigt instrueret i, hvor på papiret krydset skulle stå, uden i øvrigt at fatte noget af, hvad det hele gik ud på. De to åndssvage gav ikke indtryk af at foretage en selvstændig handling, til hvilken de havde medbragt en pædagog til hjælp – derimod så det ud, som om en pædagog havde medbragt to åndssvage, der var »dresseret« til lejligheden.

Jeg vil gerne som borger i Danmark kunne være sikker på, at »én mand én stemme« sikres i videst muligt omfang, og jeg har desværre g.d. set, at dette, som jeg opfatter det, absolut ikke er tilfældet. Alene at holde sig til, hvorvidt en person er umyndiggjort, er ikke nok, idet mange på grund af forholdene i det sociale system ikke lader deres senile/mentalt handicappede osv. slægtninge erklære umyndige, selv om personen definitivt er ude af stand til at træffe beslutninger om noget som helst på egen hånd, da dette skaber temmelig mange problemer og besværligheder bl.a. af økonomisk art.

Venlig hilsen

PERNILLE ANDUIN